

РЕШЕНИЕ

№ 1760

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-13 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росен Димитров

при участието на секретаря **КРАСИМИРА Б. ГЕОРГИЕВА** като разгледа докладваното от Росен Димитров Гражданско дело № 20241100106902 по описа за 2024 година

Предявен е иск с правно основание чл. 49 във вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът А. Ц. Б., чрез адв. Е. З. и Л. И. САК твърди в исковата молба, че на 20.08.2018 г. постъпила за раждане на третото си дете в УМБАЛ Токуда - Аджибадем Сити Клиник. След безпроблемно раждане на следващия ден ѝ е била поставена инжекция с „АНТИ Д ГАМ ГЛОБУЛИН“, тъй като при кръвно изследване на новороденото дете Р. е установено, че е положителен резус фактор. Инжекцията била поставена въпреки резервите на ищцата възразенията ѝ пред сестрата, че както тя, така и съпругът ѝ са с отрицателен резус фактор, кръвните си групи и е невъзможно детето да е с положителен. Въпреки това по настояване медицинската сестра инжекцията била поставена.

Ищцата била много притеснена от информацията за резус фактора на кръвната група на новородената си дъщеря Р. А. Б., през главата и минали мисли и съмнения за това детето ѝ да е разменено с друго, а също имала притеснения и от реакцията на съпруга си. От друга страна не била наясно дали въпросната грешно поставена инжекция може да има негативни последици както за нея, така и за детето ѝ при кърменето.

Поддържа, че терапията с „АНТИ Д ГАМА ГЛОБУЛИН“ била назначена в следствие грешен резултат от лабораторията на болницата относно резус фактора на кръвната група на новородената и дъщеря Р. А. Б., тъй като такава терапия се прилага само при дете с положителен резус фактор.

Сочи, че в тази връзка претърпяла неимуществени вреди под формата на тревога, очакване и съмнение за размяна на новородени бебета, огорчение и напрежение. Бил направен нов тест, от който се е установило, че детето ѝ е с отрицателен резус фактор - кръвна група

(-).

Твърди, че случилото се е отразило тежко на емоционалното и психическото ѝ състояние, като в продължение на часове неизвестност е била подложена на напрежение, стрес, съмнен и тревоги, като е развила недоверие към медицинска професия. Според нея персоналът болницата се е отнесъл към случая изключително несериозно, непрофесионално и в разрез добрите медицински практики и стандарти. Сочи, че от засилената тревожност и безпокойство има безсъние и сърцебиене, като това състояние продължило с месеци.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника с актуално наименование „Аджибадем Сити клиник многопрофилна болница за активно лечение Токуда“ ЕАД, гр.София/с предишно наименование МБАЛ „Токуда Болница София“ ЕАД/ да му заплати сумата от 26 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, притеснения и тревожност причинени в резултат на противоправни действия от служители при ответника, както и разстройство на психическото ѝ здраве, ведно със лихва за забава върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

Претендира разноски по делото.

Ответникът „АДЖИБАДЕМ СИТИ КЛИНИК МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ ТОКУДА“ ЕАД, ЕИК 175077093 гр.София оспорва предявения главен иск по основание и размер, като твърди, че същия е изцяло неоснователен и моли съда да го отхвърли.

Твърди, че не е налице виновно и противоправно деяние от страна на служители на болницата, а също и доказателства за претендираните вреди, които са заявени бланкетно. Според ответната болница, лекарският екип е спазил всички изискванията на добрата медицинска практика и липсва елемент на противоправно действие или бездействие. Отделно възразява, че поставената инжекция с Анти Д Гама глобулин е предвидена и включена в Клинична пътека № 5 „Раждане“, също с изцяло профилактичен характер. Това по своята същност означава, че употребата на този медикамент не би могъл да увреди по никакъв начин здравето както на родилката, така и на бебето.

Оспорва и искът по размер с твърдението, че претендирания такъв е нереално и необосновано завишен.

Моли съдът да отхвърли претенцията за обезщетяване на неимуществените вреди и съответно за лихви върху нея поради липса на предпоставките на чл.49 ЗЗД, евентуално да не я уважава в размера, в който е претендирана, тъй като не отговаря на принципа на справедливост.

Претендира направените разноски.

Помагачът на ответника ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“, ЕИК 040638060 оспорва иска и по основание и по размер. Възразява, че претенцията е предявена извън срока на застраховката.

Моли съдът да отхвърли иска.

Доказателствата по делото са гласни и писмени.

Съдът, след като взе предвид становищата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото от страните писмени доказателства се установява, че ищцата е постъпила в болницата на 20.08.2018 г. за раждане на третото си дете, което е станало на същия ден безпроблемно. На следващия ден 21.08.2018 г. в 14:00 часа, на ищцата е изписана профилактична инжекция с 1 ампула Rhesonative i.m., поради обстоятелството, че родилката е с отрицателен резус фактор, а детето с положителен, въз основа на кръвно изследване направено на този ден./документ за такова изследване от 21.08.2018 год. не е представен по делото, няма го и в документите на към история на бременността и раждането на детето, но страните не спорят, че изследване с такъв грешен резултат е имало на тази дата/. Инжекцията е била поставена от медицинска сестра.

На л.12 от делото е представен резултат от изследване № 15995 от 22.08.2018 год. което е видно, че новороденото дете Р. А. Б. с отрицателен резус фактор- кръвна група В (-).

От заключението на съдебно медицинска експертиза, което съдът възприема като обективно и професионално се установява, че Съгласно предписаната терапевтичната схема на 21.08.2018 г. в 14.00 на А. Ц. Б. е изписана и поставена профилактична инжекция с 1 ампула Rhesonative i.m. поради обстоятелството, че родилката е с отрицателен резус фактор, а детето с положителен, като последното обстоятелство се е оказало грешно. Според експерта причината за поставяне на тази инжекция е именно грешната информация за резус фактора на новороденото и този на майката, но не е имало опасност в нито един момент за здравето и живота им, тъй като Анти Д Гама глобулин на практика има ефект само при профилактика на изоимунизационна болест на плода и новороденото и се предписва се когато майката е RH отрицателна, а настоящото бебе е с Rh позитивен фактор, за профилактика на следваща бременност и реално за блокиране на образуване на антитела от настоящата бременност. В случая е било излишно поставянето на инжекцията, но напълно безобидно от медицинска гледна точка.

От заключението на съдебно-психологична експертиза, което съдът приема за обективно и професионално, се установява, че ищцата е преживяла адаптационно разстройство, причинено от стрес - 43.2 от МКБ - 10 ревизия. Адаптационното разстройство е невротично, характеризира се с тревожност, безпокойство / или смесица от тях/, с чувство за невъзможност за справяне със ситуацията, за планиране на бъдещето, или за продължаване на съществуването в настоящата ситуация, в някаква степен и нарушава и извършването на рутинни ежедневни дейности. Силния стрес е продължил 1-2 дни, а тревожността е продължила няколко месеца след събитието и постепенно е изчезнала, като ищцата се е справила сама, без лечебна психотерапия и се е възстановила напълно, като само подобни ситуации описани в публичното пространство за кратко връщат спомена за преживяното.

От показанията на св. А. Л.Б. / съпруг на ищцата/ се установява, че на другия ден след раждането съпругата му се обадила и му казала, че искат да и сложат инжекция с Анти Д Гама глобулин, тъй като детето им било с положителен резус фактор. Била стресирана и тревожна, притеснявала се да не би бебето да е разменено, а също да не си помисли свидетелят, че бебето може да е от друг. На другия ден излязла втората вярна проба и човек

от лабораторията на болницата се извинил за станалата неприятна грешка.

Свидетелят Е.О.О. /живееща на семейни начала с брата на ищцата/ установява, че на следващия ден след раждането и при грешната информация, че детето е с положителен резултат фактор Ищцата била много притеснена и стресирана, което продължило часове джокато не се установила грешката. Тревожността ѝ продължила и след това, често споделяла за притесненията си в този ден и страховете какво е можело да се случи.

Св. М.Г.А.-Е. /лекарят провел раждането/ установява, че в деня след раждането ищцата ѝ се обадила по телефона и я уведомила за това, че искат да ѝ поставят въпросната инжекция. Свидетелката я успокоила, че в никакъв случай няма да навреди и след проверка в следващите няколко часа се разбрало, че вероятно става въпрос за грешка в лабораторията при изследването-разменени резултати. На другия ден всичко било изяснено.

От показанията на св. С.Ф.Н. се установява, че е имало проблем при определяне резултата фактора на кръвната група на детето Радеина, но този проблем е решен с втората проба и всичко се е изяснило.

При горната фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

За да се ангажира отговорността на възложителя по чл.49 от ЗЗД трябва да бъде доказано, че от виновното и противоправно поведение на физическо лице, изразяващо се в действие или бездействие във връзка или по повод на възложената работа, за ищеца в пряка причинна връзка са настъпили вреди. Отговорността на възложителя е гаранционно - обезпечителна и безвиновна, той отговаря за действието или бездействието на своите работници или служители, на които е възложил работа, само ако тези действия или бездействия са извършени виновно.

В конкретния случай за т.н. "лекарска грешка" възниква при всяко неизпълнение на професионалните задължения на медицинско лице-лекар, мед. сестра, лаборант и др. за и при извършване на изследвания, консултации, лечение и други медицински дейности, което е в противоречие с утвърдените от медицинската наука и практика методи и технологии, с медицинските стандарти, с основните принципи на правото на медицинска помощ – своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ, както и зачитане правата на пациента, вследствие на което е причинено увреждане.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения /изм. ДВ, бр. 59 от 2010 г./ лечебните заведения осъществяват дейността си при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването.

В конкретната хипотеза на съобщен на пациента неверен лабораторен резултат, в следствие разменени етикети на пробите е приложима НАРЕДБА № 1 от 31.01.2014 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Клинична лаборатория" и съгласно 17.2. Структурата по клинична лаборатория има и спазва работни инструкции за регистрация и идентификация на първичните проби, а по т.17.3. конкретно спазва документираните критерии за приемане на първични проби и ако не го направи носи отговорност за констатирани

несъответствия - т.17.4. от Наредбата.

Размяната на индивидуализиращите етикети на пробите е противоправно деяние и съгласно чл.81,ал.2,т.1 от Закон за здравето всеки български гражданин има право на **качество** на медицинската помощ,което в случая не е спазено. Отделно от това, е нарушено и правото на ищцата като пациент да получи **вярна информация**, отнА.ща се до здравословното състояние на новороденото ѝ дете съгласно чл.28б от Закона за здравето.

Ето защо за съда е установено категорично противоправното действие на медицински служители на ответната болница изразяващи се в неспазване на изискуЕ.я стандарт при документиране на лабораторно изследване, довело до предоставяне на грешна информация на пациента.

Установен е и факта на вредата-за определен период от време ищцата е била силно притеснена от подадената ѝ невярна информация и категорично е понесла неимуществени вреди, а причината за това са именно посочените по-горе неправомерни действия на служители на ответната болница.

Поради това,че не бе оборена презумпцията на чл.45,ал.2 ЗЗД съдът намира,че вината на медицински служители-лаборанти е установена.

С оглед на горното искът с правно основание чл. 49 във вр. с чл.45 от ЗЗД е основателен.

Размера на претенцията за обезщетяване на неимуществените вреди следва да определи съгласно правилото на чл. 52 ЗЗД, което предвижда, че при непозволено увреждане обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

По делото се установи, че от момента , в който ищцата е разбрала резултата от невярното лабораторно изследване е била изумена и силно притеснена,тъй като е била наясно,че при условие,че тя и съпругът ѝ са с отрицателни резус фактори,то не е възможно детето да е с положителен. Основното ѝ притеснение е било от това детето ѝ да е разменено с друго поради някаква грешка или недоглеждане от страна на персонала.Притеснявала се и за реакцията на съпруга си и това да не изпита съмнения относно бащинството на детето.Това състояние на съмнения,притеснения и неизвестност продължило няколко часа докато излязло второто изследване с верните данни и се потвърдила грешката при документиране на първото изследване.

Според съда интензитета на притеснение и стрес са намалели значително и рязко след установяване на грешката, тяхната продължителност е била няколко часа. Установено е също, че споменът за неприятната ситуация и мислите за това,че е можело да се случи нещо много по-лошо са тормозели спорадично ищцата няколко месеца след изписването ѝ от болницата. Горното следва да се има предвид при определяне размера на обезщетението,а също и факта,че в първите дни след раждането сетивата на ищцата,като родилка са били обострени и дори и малки или кратковременни проблЕ. са били в състояние да я разтревожат и притеснят повече от нормалното.

Следва да се отчете и бързата реакция на ответната болница при изясняване на

ситуацията, както и факта, че няма неблагоприятни здравословни последици нито за детето, нито за майката вкл. и от поставянето на инжекция с 1 ампула Rhesonative /наподобява т.н. квазиделикт, при който вредата се изразява в страх и притеснения от това какви негативни последици е можело да настъпят,но не са/, както и това, че доказателства за лошо и пренебрежително отношение на персонала на болницата при възникналата ситуация не се установи.

На основание изложеното, съдът намира, че за обезщетяване на неимуществените вреди от непозволеното увреждане справедливия размер е 4 000 лв., като искът следва да се уважи в този размер , ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на исковата молба 18.08.2023 год. до окончателното ѝ изплащане. Съдът намира този размер за обоснован с оглед претърпените от ищцата негативни психически страдания, тяхната продължителност и интензитет и отговаря на принципа на справедливостта и социално-икономическите условия на живот в страната.

По разноските:

Съобразно този изход на делото, ответникът следва заплати на ищеца разноски за експертизи в размер на 60 лв. и адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА в размер на 700 лв.

Съобразно отхвърлената част от иска ищецът следва да заплати на ответника разноски от 212 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „АДЖИБАДЕМ СИТИ КЛИНИК МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ ТОКУДА“ ЕАД, ЕИК 175077093 гр. София, ул. „Никола Й. Вапцаров“ № 51 Д члез адв.Г. и адв.Д.-П. да заплати на А. Ц. Б. ЕГН *****, чрез процесуалните ѝ представители адв. Е. З. и адв. Л.И., със съдебен адрес: гр. София, бул. „*****“ на основание 49 във вр. чл. 45 ЗЗД сумата от **4 000** лв. - обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане изразяващо се в изразяващо се в неспазване на изискуЕ.я стандарт при документиране на лабораторно изследване, довело до предоставяне на грешна информация на ищцата, ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на исковата молба 18.08.2023 год. до окончателното ѝ изплащане и разноски в размер на 60 лв. като **ОТХВЪРЛЯ** искът за обезщетяване на неимуществените вреди над уважения размер до претендирания такъв от 26 000 лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА „АДЖИБАДЕМ СИТИ КЛИНИК МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ ТОКУДА“ ЕАД,ЕИК 175077093 да запрати общо на адвокати Е. З. и Л.И. от САК сумата от 700 лв.- възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА.

ОСЪЖДА А. Ц. Б. ЕГН ***** да заплати на „АДЖИБАДЕМ СИТИ КЛИНИК МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ ТОКУДА“ ЕАД,ЕИК 175077093

сумата от 212 лв.- разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“, ЕИК 040638060 -помагач на ответника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____